

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 016534 12 U
Sarajevo, 18.11.2015. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Šabanović u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Centar za istraživačko novinarstvo“ Sarajevo, ul. Ferhadija br. 27, koga zastupa Milanović Nebojša advokat iz Banja Luke, ul. Dositeja Obradovića br. 1, protiv tuženog Javna ustanova Dom zdravlja Kantona Sarajevo, Sarajevo ul. Vrazova br. 11, radi poništenja rješenja broj: 01-05-8531-2/12 od 02.11.2012. godine, u predmetu pristupa informacijama, dana 18.11.2015. godine donio je,

PRESUDA

Tužba se uvažava, rješenja Javne ustanove Dom zdravlja Kantona Sarajevo broj: 01-05-8531-2/12 od 02.11.2012. godine i broj 01-05-8098-2/12 od 19.10.2012. godine se poništavaju i predmet vraća Javnoj ustanovi Dom zdravlja Kantona Sarajevo na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, bliže označenim u uvodu presude, odbijena je, kao neosnovana, tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja Javne ustanove Dom zdravlja Kantona Sarajevo broj: 01-05-8098-2/12 od 19.10.2012. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za neposredan uvid i umnožavanje ili kopiju informacija o zaposlenicima tuženog koji se odnose na podatke o kadrovima iz personalne evidencije - ugovore o djelu i/ili ugovore o radu na određeno/neodređeno od 2007. godine.

Tužbom od 14.11.2012. godine tužitelj je osporio rješenje tuženog od 02.11.2012. godine i zatražio da se taj akt poništi i naloži tuženom da ponovno provede upravni postupak po zahtjevu tužitelja za slobodan pristup informacijama. U obrazloženju tužbe se navodi da osporeno rješenje sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavim, da u aktu nije nikako ili nije pravilno primjenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opći akt, da se u njegovom donošenju nije postupilo po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Dalje se u tužbi iznosi tužiteljevo viđenje postupka počev od 11.10.2012. godine, kada je tužitelj podnio zahtjev za pristup informaciji, pa do donošenja osporenog rješenja od 02.11.2012. godine za koje tužitelj ukazuje da je doneseno protivno Zakonu o slobodi pristupa informacijama i bez primjene zakona Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine. Zahtjev tužitelja, kako se dalje navodi u tužbi, nije suprotan Zakonu o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06), kao što stoji u obrazloženju osporenog akta, jer na tužiteljevo gotovo identično traženje od 11.10.2012. godine Centralna banka Bosne i Hercegovine je kao kontrolor ličnih podataka dostavila tužitelju traženu informaciju o uposlenicima banke, pa tužitelj iz svih ovih razloga traži poništenje označenog rješenja tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje kod svog osporenog rješenja i u njemu datih razloga i predložio je da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao i cijenio u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredbe člana 34 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05) i odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem koje donosi na osnovu člana 14 stav 4. i 5., te članova 7, 8 i 9 Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj

32/01 i 6/11) u vezi sa članom 36 Statuta, tuženi prihvata prvostepeno rješenje u odbijanju zahtjeva tužitelja za neposredan uvid i umnožavanje ili kopiju informacija o zaposlenicima tuženog koji se odnose na podatke o kadrovima iz personalne evidencije - ugovore o djelu i/ili ugovore o radu na određeno/neodređeno od 2007. godine, obrazlažući da je doneseno u skladu sa članom 4 alineja 6. i članom 8 Pravilnika o poslovnoj, službenoj i profesionalnoj tajni tuženog.

Odredbom člana 3 stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH" broj 32/01 i 6/11) propisano je da informaciju predstavlja svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik, karakteristike, vrijeme kada je sačinjena i kako je klasificirana. Članom 2 tog Zakona propisano je da se odredbe Zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu, a shodno članu 4 Zakona pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa dato je svakom fizičkom i pravnom licu i uspostavljena je obaveza javnog organa da te informacije saopšti, s tim da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim Zakonom.

Prema odredbi člana 6 stav 1. tačka 3. ovog Zakona nadležni javni organ može utvrditi izuzetak za pristup informaciji u slučajevima kada se saopćavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za sljedeći legitimni cilj u Federaciji: zaštita postupka donošenja odluka u javnom organu, uključujući davanje mišljenja, savjeta ili preporuka, bilo da se radi o licu zaposlenom u javnom organu ili drugom licu koje radi za ili u ime javnog organa, s tim da to ne obuhvata činjenične, statističke, naučne ili tehničke informacije. Članom 8 Zakona je propisano da nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopćavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost treće osobe, a član 11 Zakona propisuje postupak pristupa informacijama i stavom 3. bliže je određen postupak po zahtjevu koji se odnosi na ličnu informaciju, a stavom 4. je propisano da javni organ nije ovlašten da ispituje opravdanost ili da zahtjeva obrazloženje zahtjeva.

Članom 4 alineja 6. Pravilnika o poslovnoj, službenoj i profesionalnoj tajni Javne ustanove Dom zdravlja Kantona Sarajevo iz novembra mjeseca 2003. godine priloženog spisu predmetne stvari, propisano je da poslovnu tajnu čine dokumenti i podaci čije bi saopštavanje neovlaštenoj osobi štetilo interesima i ugledu ustanove ili subjektima koji su te dokumente dostavili ustanovi, a naročito podaci o kadrovima i personalni dosijei zaposlenika ustanove, evidencije, brojno stanje i druga dokumenta vezana za rad i radne odnose, a član 8 Pravilnika propisuje da ako Ustanova dobije materijal bez oznake stepena povjerljivosti, organizacione jedinice i sektori Ustanove će zavisno od sadržaja materijala odrediti odgovarajući stepen povjerljivosti predviđen ovim Pravilnikom.

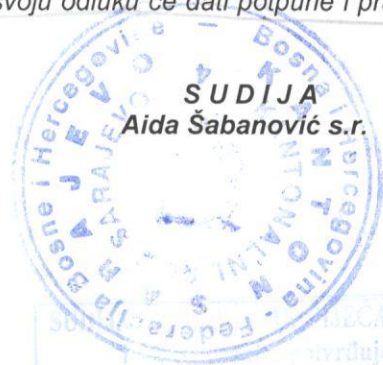
Imajući u vidu navedene zakonske odredbe kao i sadržinu zahtjeva tužitelja od 11.10.2012. godine sud cijeni osporeno rješenje od 02.11.2012. godine, a i prvostepeno rješenje od 19.10.2012. godine nepravilnim i nezakonitim.

Naime, zahtjev tužitelja, registrovanog udruženja građana, se odnosi se na pristup informaciji vezanoj za zaposlenike tuženog, podatke o kadrovima iz personalne evidencije koji su od 2007. godine imali ugovore o djelu i/ili ugovore o radu na određeno/neodređeno zbog čega je sud mišljenja da ne postoje razlozi iz člana 6 Zakona zbog kojih se može uskratiti pristup informaciji, jer svakako pružanjem podataka o kadrovima iz personalne evidencije ne može se osnovano očekivati izazivanje značajne štete za legitimne ciljeve Federacije vezane za odbranu i sigurnost, zaštitu javne sigurnosti, sprečavanje i otkrivanje kriminala niti donošenje odluka u javnom organu, davanje mišljenja, savjeta ili preporuka i drugo. Isto tako, po ocjeni suda, nije bilo osnova ni za uskraćivanje pristupa informaciji iz razloga člana 8 Zakona obzirom da se kod zahtjevom tražene informacije ne može govoriti o ličnim interesima i zaštiti privatnosti trećeg lica, izuzimanjem od saopćavanja tražene informacije, a ukoliko ih je i bilo osporeno i prvostepeno rješenje je moralo u skladu sa odredbom člana 207 stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99) sadržati navedeno o kojim ličnim interesima i privatnosti treće osobe se radi, kao i obrazloženje istog.

Pravilnik o poslovnoj, službenoj i profesionalnoj tajni Javne ustanove Dom zdravlja Kantona Sarajevo iz novembra mjeseca 2003. godine je akt niže pravne snage u odnosu na navedene odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH tako da se Pravilnikom ne mogu sužavati zakonska prava tražioca pristupa informaciji kako je to učinjeno rješenjima od 02.11.2012. godine i od 19.10.2012. godine.

Iz ovih razloga tužba je osnovana i sud je primjenom člana 36 stav 1. i 2. u vezi sa članom 28 stav 4. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

Prvostepeni organ će u ponovnom postupku na način kako je naprijed navedeno ponovno riješiti po zahtjevu tužitelja od 11.10.2012. godine i za svoju odluku će dati potpune i pravno valjane razloge.

SUDIJA
Aida Šabanović s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

[Handwritten signature]